

Formanden: Folketingsmand, Professor Rahser og Landstingsmand, Professor Bjerring ere saaledes for Landstingets Vedkommende valgte til at være Revisorer for Kongerigets Regnskab for Finantsaaret 1861—62. Jeg skal nu lade Professor Rahser underrette om det paa ham faldne Valg og udbede mig hans Erklæring om, hvorvidt han modtager Valget, for at der i Tilfælde af, at han ikke modtager det, kan strides til nyt Valg. Da den 3die Landstingsmand for 9de Kreds (Bjerring) er tilstede, maatte jeg maaskee opfordre ham til at afgive en Erklæring med Hensyn til det paa ham faldne Valg.

Bjerring: Ibet jeg talfer det høie Landsting for det paa mig faldne Gjenvalg, skal jeg erklære, at jeg har den Ære at modtage Valget.

Man gif dernæst over til den næste Sag paa Dagsordenen: Anden Behandling *) af Forslag til Lov, indeholdende nogle Forandringer i Anordningen af 24de October 1837, §§. 17 og 18.

Der var til denne Behandling stillet Ændringsforslag af to af Thingets Medlemmer. Lovforslagets samtlige Paragrafer i Forbindelse med Ændringsforslagene fattedes under Forhandling, idet Formanden, hvad Afstemningen angik, bemærkede, at kun de Paragrafer bleve at afstemme, hvortil Ændringsforslagene vare stillede.

De stillede Ændringsforslag vare følgende:

Af Broc og M. P. Bruun.

ad § 1.

Istedetfor Ordene „et af de . . . Anliggender“ sættes:

„noget ved Anordningen af 24 October 1837 eller særligt Regulativ til dens Afgjørelse henlagt Anliggende“.

Efter sidste Punktum tilføies:

„Stille Stemmerne sig lige, ansæes den Beslutning, til hvilken Borgermesteren (Byfogden) har sluttet sig, som Fleertallets.“

ad § 3:
Sibste Punktum udbaaer og i sammes Sted sættes:

„Mindretallet er berettiget til at erhøide sin fra Fleertallets afvigende Mening optaget i Erklæringen.“

Broc: Paa egne og Medforslagsstillers Vegne skal jeg anbefale de Ændringsforslag, som vi have tilladt os at stille til Loven. Er denne end ikke af stort Omfang, og sylbestgjør den langt fra tilfulde de Krav til en Reform, som Anordningen af 24de October 1837 i høi Grad trænger til, forekommer det mig dog, at Loven, selv som den her foreligger, indeholder sunde og gode Tanker, og det har været mit og min Medforslagsstillers Ønske at lade disse fremtræde endnu klarere. Det forekommer os nemlig, at der savnes Noget i Udførelsen af de Grundtanker, som ligge i §§. 1 og 3. Jeg skal derfor tillade mig i al Hørtshed at motivere vore Ændringsforslag til disse Paragrafer. Det første Forslag til § 1 gaaer ud paa at give Reglen om de Sager, paa hvilke Lovudkastets Bestemmelse skal komme til Anvendelse, et noget større Omfang. Som Lovforslaget foreligger, indskrænker det sig til at give Regler for, hvorledes Beslutningen skal udfindes, naar det gjælder Anliggender, som Communalbestyrelsen kan raade over i Henhold til § 17 i Forbn. af 1837. Dette er imidlertid efter vort Skjøn meget for indskrænket. Havde der været Tid og Leilighed dertil, og jeg havde turdet vente, at større Ændringer vilde finde Tilslutning her i Salen, vilde jeg maaskee have anbraget paa, at de Anliggender, som § 25 i Anordningen om Kjøbstædernes økonomiske Bestyrelse har undtaget fra Communalbestyrelsernes Afgjørelse, bleve henlagte til samme, saa at de alle, eller idetmindste for en stor Deel, bleve undergivne Communitens Raadighed. Men da nu Anordningen selv viser, at der, om endog saa extraordinaire Foranstaltninger, der have særdeles indgribende og vedvarende Følger for Communerne, i Almindelighed ere undtagne fra Communalbestyrelsernes Afgjørelse, dog er givet Udfigt til, at en større Myndighed ved Byernes særlige Regulativer kan blive nedlagt i Communalbestyrelsernes Hænder — og der kan ikke

*) Første Behandling findes i Tidenden Sp. 725 ff.